

L'APUNT

La Setmana de Poesia, una alegria

Lluís Llord

La Setmana de Poesia ha fet via. Com a Setmana es va iniciar el 1997 i, des d'aleshores, no ha defallit, ni de dia ni de nit. Avui es clourà amb el 32è Festival Internacional de Poesia de Barcelona, poca broma. Teresa Colom i Manuel Forcano l'han dirigit amb solvència i tenint paciència. Han centralitzat molts actes en un espai de pes, el Verger del Museu Marés. I per primer cop s'han venut lli-

bres a la sortida dels recitals, una reivindicació que venia de lluny, i això no és fals. Hi ha hagut homenatges a Ramon Llull, Anna Dodas i Montserrat Roig, però en destaca un amb enyor, el dedicat a Carles Hac Mor. La llista de poetes i recitadors no la faré, perquè me'n deixaria més d'un i més de dos. Adéu i fins l'any vinent, en què es podran escoltar més rimes des de dalt de les tarimes.

La Setmana de Poesia de Barcelona torna a omplir places i espais de la ciutat malgrat la contraprogramació, el temps advers i el clima d'hostilitat cultural

Dóna'm uns versos

David Castillo
BARCELONA

Malgrat les dificultats contra les quals batalla la Setmana de Poesia, la convocatòria d'enguany, amb gairebé vint anys, ha tornat a omplir places, auditoris, fins i tot, espais a les barriades, com el recital que es va fer a la Verneda, a l'Auditori de Sant Martí de Provençals, on vaig tenir la sort de compartir micròfon amb els catalans Carlos Zanón —l'escriptor barceloní de moda—, Núria Martínez Vernis i l'aragonès Manuel Vilas, que va acabar la vetllada de dissabte a mitja tarda amb la impressionant elegia dedicada a la seva mare. A la mateixa hora coincidí amb dos recitals més al Verger del Museu Marés, però també amb el Festival Primera Persona, al CCCB. On s'ha vist que dues institucions públiques es contraprogramin i més en un país on la cultura no destaca precisament per la seva projecció?

En fi, coses misterioses, preguntes sense resposta, que hauríem de fer a la quantitat de senyors que malbaraten l'erari mentre els creadors viuen en precarietat. Les cites de la Setmana han quedat, però, prou ben representades, amb poetes ja clàssics de la nostra literatura com ara Feliu Formosa, Francesc Parcerisas, Biel Mesquida i Miquel de Palol, al costat de les joves i incipients veus de la nova generació. Precisament va ser Joan Margarit qui es va marcar un recital memorable al costat d'Ievgueni Ievtuixenko, un mite de les lletres russes i de la poesia del segle XX, que es va negar a recitar en rus —malgrat les peticions dels russos assistents— i ho va

Ievgueni Ievtuixenko escolta concentrat els versos trencats i emocionants de Joan Margarit ■ PEP HERRERO

El Verger del Museu Marés es va omplir amb centenars de llibres de versos

fer en un castellà perfecte. L'elegant codirectora de la Setmana, l'andorrana Teresa Colom, ens comenta que coneixia Ievtuixenko del Festival Medellín, a Colòmbia, on varen coincidir fa anys: "Ha estat delicat de salut, però encara es

veu amb ànims de viatjar. Amb Joan Margarit havien recitat junts a Barcelona fa vint-i-quatre anys, i trenta-cinc en una altra ocasió, i han mantingut molt bona sintonia. Reunir-los era una proposta atractiva i així es va confirmar amb l'interès del públic a la Pedrera."

Colom confirma també que "el públic ha respost molt bé a les propostes programades. A les tardes, la fórmula de concentrar l'ambient poètic al Verger del Marés ha funcionat, omplint-se de públic que no només ha assistit a les lectures sinó que, també, s'ha interessat per l'excel·lent selecció de poemaris,

fullejant i comprant. Les propostes de vespre-nit també han tingut una bona aflluència de públic, i el reforçament de la col·laboració amb els centres cívic i biblioteques, que ja s'iniciava l'any passat, també té un balanç molt positiu." I realment feia goig la quantitat de llibres de poesia que hi havia en un dels laterals del Verger del Marés. La idea era situar-lo com a epicentre poètic, a les tardes, i ha estat una aposta important. Destaca la novetat de la venda de poemaris en el mateix espai, no només d'obres dels poetes participants durant l'edició, sinó també propostes que les

diferents editorials han destacat dels seus catàlegs, de manera que la selecció a l'abast del públic ha estat excepcional.

Entre els noms propis, el cantautor Nacho Vegas va ser potser el més sol·licitat. Unes noies em van arribar a preguntar en quin hotel estava hostatjat, però l'home va desaparèixer poc després de l'actuació, només acompanyat del seu *ukelele*. Va ser potent, així mateix, la sessió de diumenge al Museu Marés. Primer amb un recital intimista amb el cubà Rodolfo Häsler, la catalana Mireia Vidal-Conte i els valencians Maria Josep Escrivà i Josep Piera, que

va arribar a cantar el *Volare* de Domenico Modugno entre els records.

I gloriosament delirant va ser l'homenatge a Carles Hac Mor, un dels habituals de la Setmana. Poetes de tot arreu van fer accions i declamacions des de les diferents plataformes del Marés. Algú podrà superar Catalina Girona o Bartolomé Ferrando?

Qui vulgui veure el final de festa, avui al Palau de la Música, el XXXII Festival Internacional de Poesia, podrà sentir poemes en persa, àrab, armeni, tenyidie (parlat a Nagaland, al nord-est de l'Índia), castellà i el català extraordinari de Mireia Calafell. ■